

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för att domstolarna i en medlemsstat tolkar den förklaring som denna medlemsstat avgett med stöd av artikel 55.1 i denna konvention så, att denna medlemsstat inte är bunden av bestämmelserna i artikel 54 i samma konvention vad gäller brottet bildande av en kriminell organisation, när den kriminella organisation som den åtalade personen ingått i uteslutande har begått förmögenhetsbrott, förutsatt att lagföringen vad gäller organisationens verksamhet avser att beivra angrepp mot den medlemsstatens säkerhet eller andra för medlemsstaten lika väsentliga intressen.

(¹) EUT C 320, 9.08.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Satu Mare – Rumänien) – Dual Prod SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Mål C-412/21, Dual Prod) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Punktskatter – Direktiv 2008/118/EG – Artikel 16.1 – Godkännande som skatteupplagshavare för punktskattepliktiga varor – Godkännandet har vid två tillfällen efter varandra tillfälligt återkallats – Straffrättslig karaktär – Artiklarna 48 och 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om oskuldspresumtion – Principen ne bis in idem – Proportionalitet)

(2023/C 173/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Satu Mare

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dual Prod SRL

Motpart: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Domslut

- 1) Artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för att ett godkännande som skatteupplagshavare för punktskattepliktiga varor kan återkallas tillfälligt genom ett förvaltningsbeslut till dess att ett brottmål mot den berörda godkända upplagshavaren har avgjorts, enbart av det skälet att åtal har väckts mot denne i detta brottmål. Detta gäller dock under förutsättning att återkallelsen av godkännandet utgör en påföljd av straffrättslig karaktär.
- 2) Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att en påföljd av straffrättslig karaktär ådöms en juridisk person för brott mot lagstiftningen om punktskattepliktiga varor, när personen redan för samma gärning har ådömts en påföljd av straffrättslig karaktär genom ett beslut som vunnit laga kraft. Detta gäller dock under förutsättning

— att möjligheten att kumulera dessa båda påföljder föreskrivs i lag,

— att den nationella lagstiftningen inte medger att samma gärning lagförs och bestraffas som samma brott eller för att uppnå samma mål, utan endast att dubbel lagföring och dubbla straff är möjligt enligt olika lagstiftningar,

— att det som eftersträvas med den dubbla lagföringen och de dubbla straffen utgör komplementära mål, eventuellt avseende olika aspekter av samma överträdelse, samt

- att det finns klara och exakta bestämmelser som gör att det går att förutse vilka handlingar och underlåtenheter som kan bli föremål för dubbel lagföring och dubbla straff och även möjliggör en samordning mellan de olika myndigheterna, att de två förfarandena har genomförts på ett tillräckligt samordnat sätt och i ett tillräckligt nära tidsmässigt sammanhang och att den påföljd som eventuellt ålades i samband med det tidsmässigt sett första förfarandet har beaktats vid bedömningen av den andra påföljden, på sådant sätt att den belastning som dubbel lagföring och dubbla straff medför för de berörda personerna begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att de samlade påföljderna står i proportion till överträdelsernas allvar.

(¹) EUT C 401, 4.10.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal – Irland) – Verkställighet av två europeiska arresteringsorder som utfärdats mot LU (C-514/21), PH (C-515/21)

(Förenade Målen C-514/21 och C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Återkallelse av uppskjuten verkställighet av frihetsberövande straff) m.fl.)

(Begäran om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Överlämnandeförfarande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras – Artikel 4a.1 – Arresteringsorder som utfärdats för att verkställa ett frihetsberövande straff – Begreppet ”förhandling” – Räckvidd – Uppskjuten verkställighet av det frihetsberövande straffet enligt den första fällande domen – En andra fällande dom – Den tilltalade var inte närvarande vid förhandlingen – Återkallelse av den uppskjutna verkställigheten av det frihetsberövande straffet – Rätten till försvar – Konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna – Artikel 6 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 47 och 48 – Kränkning – Följder)

(2023/C 173/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

Ytterligare deltagare i rättegången: Minister for Justice and Equality

Domslut

- 1) Artikel 4a.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, jämförd med artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att när den uppskjutna verkställigheten av ett frihetsberövande straff återkallas på grund av att den tilltalade dömts till ansvar för ett nytt brott och en europeisk arresteringsorder utfärdas för verkställighet av nämnda straff, utgör det avgörande genom vilket den tilltalade, i sin utvaro, dömts till ansvar för ett nytt brott ett ”beslut” i den mening som avses i den bestämmelsen. Så är inte fallet avseende det avgörande genom vilket den uppskjutna verkställigheten av straffet återkallas.

- 2) Artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299,

ska tolkas så,

att den verkställande rättsliga myndigheten har rätt att vägra att överlämna den eftersökta personen till den utfärdande medlemsstaten, när det framgår att det förfarande som utmynnat i en andra fällande brottmålsdom mot denna person, vilken ligger till grund för utfärdandet av den europeiska arresteringsordern, har genomförts i dennes utvaro, såvida inte den europeiska arresteringsordern, med avseende på detta förfarande, innehåller någon av de uppgifter som anges i leden a–d i denna bestämmelse.

- 3) Rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, jämfört med artiklarna 47 och 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,